

Fyns Amts Avis søndag den 27. januar 2013
Stort interview med hospicepatient Lisbeth Weng

FYNS AMTS AVIS

SØNDAG 27. januar 2013 **2**

Ring venligst telefon 6315-1515
eller 6221-4621.
Se også information
på side 2 nedenst.

- Jeg vil dø levende

Hospicehuset Fyns Amt og de to søstre
Gennemskåret 2-3

Foto: Flemik Jensen

- Hospice har forlænget mit liv to gange

Lisbeth Weng håber at få lov til flere ophold - gerne mange flere - på Hospice Sydlyn, og især håber hun på at være der, når hun dør

Bolbo: Skæne af inden for hoveddøren, hvor en it-maskine står og lærer. Både snavs og larm skal blive udenfor, når man besøger Lisbeth Weng i rækkehuset på Stadi-vej i Bolbo.

Inde i stuen er der lunt og hyggeligt, og borsset fra en hospitalsseng i hjørnet og it-slanger i næsen, er der ingen-ting, der ryder på, at her bor en syg person. Men 66-årige Lisbeth Weng er ikke alene syg, hun er døende.

- Mine øjenvipper er så lange, at jeg nogle gange bliver nødt til at filtrere dem ud, lyder det forklarende fra række-lap-stolen, hvor Lisbeth Weng griner sig i øjnene.

- Det skyldes medicinen, siger hun.

Og så snakker vi ikke mere om sygdom.

Personen Lisbeth

Nu handler det om livet før den snarlige død.

- Jeg tror ikke på mirakler, siger Lisbeth Weng med fast stemme.

Hun blev forrige torsdag udskrevet fra Hospice Sydlyn for anden gang.

- Jeg havde fået lungebetændelse, og alle inklusive mig selv var overbeviste om, at nu skulle jeg dø. Men jeg kom mig - om det var på grund af medicinen, det fantastiske sted, som Hospice Sydlyn er, eller noget helt andet, ved ingen.

- Men de kan noget på hospice, som ingen andre kan. Når jeg er indlagt på Lungekirurgisk Afdeling, så er det ikke Lisbeth, der er i fokus, men Lisbeths lunger. På hospice er det ikke mine lunger, men personen Lisbeth, der er i fokus.

Stor omsorg

På hospice er personalets speciale at se og mærke mig og tage vare på den sidste tid af livet. Sygdommen kommer i baggrunden. Den taler vi kun om, hvis jeg vil. På mig virkede mødet med de mennesker på Hospice Sydlyn fuldstændig overstrømmende, siger hun rørt.

Forste gang, Lisbeth Weng blev indskrevet på Hospice Sydlyn, var det til et symptomslindrende ophold. Anden gang var det for at dø.

Og hun var helt klar til døden.

- Siden jeg fik min diagnose og i samme ombering min

Lisbeth Weng er hjemme igen efter to hospice-ophold. Når døden møder sig næste gang, ønsker hun, at det igen måske på Hospice Sydlyn.

bejde og mit håndarbejde. Jeg har forholdsvis god tid til døden og accepteret den.

- Da døden så udeblev, skulle jeg til at opfinde et nyt liv - det gamle var jo afviklet, siger hun, for humør har hun stadig.

- Nu sidder jeg så her og strikker små sokker i stedet for store sweaters, så der er større chance for, at de bliver færdige.

Nyt liv
- Men det var lidt skræmmende at komme hjem igen, men jeg var jo nødt til det. Og nu

har jeg et nyt liv, der ligger i et parallelspor med det gamle, hvor man har haft et stort netværk og mine

Når jeg er indlagt på Lungekirurgisk Afdeling, så er det ikke Lisbeth, der er i fokus, men Lisbeths lunger. På hospice er det ikke mine lunger, men personen Lisbeth, der er i fokus.

Lisbeth Weng

born og børnebørn.

- Det er især børnebørnene, der gør mig ked af, at jeg skal herfra 20 år for tidligt. På samme måde er hun klar i målet, når det gælder ros til Hospice Sydlyn.

- Der er ikke noget "dem og os". Det er "vi", og det inkluderer både personalet, de frivillige og beboerne. Personalet er dedikeret til arbejdet. Der er en høj moral, og man bruger tid på at tale om etik. På samme måde er de frivillige fuldstændig fantastiske mennesker hver især. De gør det hjemligt med deres opmærksomhed og hygge. Især

Fantastiske frivillige

- Jeg tror, det kommer an på, hvordan man i øvrigt har forholdt sig til ting i sit liv. Jeg har altid kaldt en spade for en

spade - så kan jeg jo ikke pludselig begynde at kalde den for en strikkepind, mener hun.

- Hospice er det perfekte sted at dø. Det er et sted, der er i stand til at tage vare på de pårørende også.

Lisbeth Weng grunder lidt. - Hospice er livsbekræftende. Der kan man dø levende, og ikke bare leve døende, siger hun så.

- Så nu håber jeg, at jeg kommer til at dø på Hospice Sydlyn. Det vil gøre min død fuldendt.

vertindefunktionen ved måltiderne gør, at man er tryk og i godt selskab og har nogen at tale med. Selv juleaften var de her, siger hun.

- Hospice er det perfekte sted at dø. Det er et sted, der er i stand til at tage vare på de pårørende også.

Lisbeth Weng grunder lidt. - Hospice er livsbekræftende. Der kan man dø levende, og ikke bare leve døende, siger hun så.

- Så nu håber jeg, at jeg kommer til at dø på Hospice Sydlyn. Det vil gøre min død fuldendt.

Hospice er livsbekræftende. Der kan man dø levende, og ikke bare leve døende.

Lisbeth Weng

AV Gitte Gedde
Foto: Birgitte Carot/Heberg giga@faa.dk, bch@fyers.dk

Lisbeth Weng

Lisbeth Weng har boet i Ringe, inden hun flyttede til Bolbo.

Hun har en søn og en datter, en svigerdatter og to børnebørn. Hun er uddannet lærer og har funder folkeskolen arbejdet med voksne mennesker med autisme, undervist i fængslet, arbejdet med mennesker med udviklingsforstyrrelser og senhjerneskade.

I fritid har hun i mange år været instruktør på Midtfnys Amatørszene. Ligesom hun har syet, vævet og strikket i stor stil.

Da hun gik på pension, havde

hun gode lange planer for at intensivere det arbejde, og det har været smertefuldt at sige farvel til. I stedet har hun fået andre måder at være tilknyttet på. For eksempel ved at læse manuskriptforlæg og videreformidle sine erfaringer til kommende amatørinstruktører.

Lisbeth Weng lider af uheldbrøddelig kræft i lunger og lymfer. Hun har to gange været indlagt på Hospice Sydlyn. Første gang for lindring, anden gang for at dø. Begge gange har opholdet været livsforlængende.

Lisbeth Weng lider af uheldbrøddelig kræft i lunger og lymfer. Hun har to gange været indlagt på Hospice Sydlyn. Første gang for lindring, anden gang for at dø. Begge gange har opholdet været livsforlængende.

Lisbeth Weng lider af uheldbrøddelig kræft i lunger og lymfer. Hun har to gange været indlagt på Hospice Sydlyn. Første gang for lindring, anden gang for at dø. Begge gange har opholdet været livsforlængende.

Ikke alle kommer for at dø

Hospice Sydlyn tager mod to typer af patienter

Svendborg: Hospice Sydlyn har været fuldt belagt siden december, men de 12 stuer er ikke kun beboet af patienter, der er døende.

Også patienter med komplekse problemstillinger af forskellig art bliver henvist til hospice til symptomlindrende ophold.

Det er svært for hospicechef Marianne Horstmann at sætte tal på, hvor mange der er af hver kategori, for patienterne kommer ind efter behov.

- Vi har en behovsventeliste, og dem, der trænger mest, kommer først, siger hun.

At give slip

- Der er patienter, der er her i et par måneder, inden de dør, og det er patienter, der dør, inden der er gået et døgn.

- Sidstnævnte vælger måske af en eller anden grund at "give slip", når de kommer ind her. Eller måske kommer de sent ind, fordi de ikke har haft erkendelsen af, at de er så syge, som de er. Det er meget forskelligt, forklarer Marianne Horstmann.

- Men vi har også meget syge patienter, som ikke er døende, men som er her for at få ro, mad, smertelindring, omsorg og pleje, fordi de ikke kan få det derhjemme. Måske magter familien ikke mere. Måske skal familien have en pause, eller måske er der selv ingen familie. De patienter er her højest tre uger, og de får det ofte bedre af at være her og kan så udskrives igen, siger hun.

Sjærnestunder

Marianne Horstmann erkender, at det er en special arbejdsplads, hun og kollegerne har.

- Det er meget intenst at være på arbejde. Måske kan der på et tidspunkt være nogle, der synes, det bliver for meget, men der er altså ingen,

der har sagt op endnu, siger hun og mener, at det tvært imod er meget givende at arbejde på hospice.

- Den ro og nærvær, vi er omgivet af, maner til eftertanke, og man kommer til at kunne mærke sig selv.

- Jeg synes, det er helt utroligt livsbekræftende at være med til at gøre en eksistentiel forskel i den sidste fase af livet. De stjærnestunder, vi kan skabe sammen med den enkelte patient, og dens familie, betyder meget - også for personalet, siger Marianne Horstmann, og tilføjer, at for at hjælpe personalet med at klare dens opgave har hospice tilknyttet en psykolog til supervision.

Vi har også meget syge patienter, som ikke er døende, men som er her for at få ro, mad, smertelindring, omsorg og pleje, fordi de ikke kan få det derhjemme.

Marianne Horstmann
mhor@faa.dk

Marianne Horstmann glæder sig over en rigtig god start for Hospice Sydlyn. Foto: Robert Wengler

Hospice Sydlyn

Der er 12 pladser på Hospice Sydlyn.

Det er gratis at være indlagt, regionen betaler den selvejende institution for opholdet.

Hospice Sydlyn tilbyder to slags ophold:

- **palliativ pleje** i den sidste levetid.

- **symptomlindrende pleje** af op til tre ugers varighed.

For at komme på hospice skal man være henvist fra sin læge, man skal være uheldbrøddelig og have begrænset tid tilbage at leve i.

Man skal selv have erkendt, at man er døende.

Der er ikke nogen venteliste til hospice. De, der har størst behov, kommer først.

der har sagt op endnu, siger hun og mener, at det tvært imod er meget givende at arbejde på hospice.

- Den ro og nærvær, vi er omgivet af, maner til eftertanke, og man kommer til at kunne mærke sig selv.

- Jeg synes, det er helt utroligt livsbekræftende at være med til at gøre en eksistentiel forskel i den sidste fase af livet. De stjærnestunder, vi kan skabe sammen med den enkelte patient, og dens familie, betyder meget - også for personalet, siger Marianne Horstmann, og tilføjer, at for at hjælpe personalet med at klare dens opgave har hospice tilknyttet en psykolog til supervision.

Vi har også meget syge patienter, som ikke er døende, men som er her for at få ro, mad, smertelindring, omsorg og pleje, fordi de ikke kan få det derhjemme.

Marianne Horstmann
mhor@faa.dk